

41

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1950 r.

w sprawie tabeli stanowisk, zasad zaszeregowania, dodatków funkcyjnych i służbowych pracowników państwowych komisji arbitrażowych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 340) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się dla pracowników Głównej Komisji Arbitrażowej i okręgowych komisji arbitrażowych następujące tabele stanowisk, dodatków funkcyjnych i służbowych:

Kolejność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia miesięcznego
-----------	-----------------------------	-------------------------------

a) Główna Komisja Arbitrażowa

1.	Wiceprezes Głównej Komisji Arbitrażowej	II—I
2.	Dyrektor Biura Głównej Komisji Arbitrażowej	II
3.	Radca Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej do spraw orzecznictwa arbitrażowego	IV—II
4.	Naczelnik wydziału, st. inspektor, st. radca	V—III
5.	Radca, inspektor, kierownik samodzielnego referatu, kierownik rachuby	VI—V
6.	Kierownik sekretariatu, kierownik referatu	VII—VI
7.	Referendarz, sekretarz prezesa, kierownik archiwum, kontroler rachunkowy, st. sekretarz	VIII—VI
8.	Podreferendarz, intendent, sekretarz	IX—VII
9.	Kierownik hali maszyn, st. maszynistka	VIII—VII
10.	St. rejestrator	IX—VIII
11.	Maszynistka, kancelista	XI—IX
12.	St. woźny	X—IX
13.	Woźny	XI—X
14.	Mł. woźny	XII—XI

b) Okręgowe komisje arbitrażowe

1.	Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej	II
2.	Wiceprezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej	III
3.	Radca Prezesa Okręgowej Komisji Arbitrażowej do spraw orzecznictwa arbitrażowego	V—IV
4.	Kierownik Biura Okręgowej Komisji Arbitrażowej	VI—V
5.	Kierownik sekretariatu, kierownik rachuby Okręgowej Komisji Arbitrażowej	VII—VI
6.	Podreferendarz, intendent, sekretarz	IX—VII
7.	St. maszynistka	VIII—VII
8.	St. rejestrator	IX—VIII
9.	Maszynistka, kancelista, rejestrator	XI—IX
10.	St. woźny	X—IX
11.	Woźny	XI—X
12.	Mł. woźny	XII—XI

§ 2. Przy ustalaniu stanowisk służbowych i zaszeregowaniu do grup uposażenia pracowników państwowych komisji arbitrażowych stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92).

§ 3. Dodatki funkcyjne przewidziane w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 94) przysługują pracownikom komisji arbitrażowych zajmującym kierownicze stanowiska według określonych niżej stawek:

a) Główna Komisja Arbitrażowa

1.	Wiceprezes Głównej Komisji Arbitrażowej	1 stawka
2.	Dyrektor Biura Głównej Komisji Arbitrażowej	2 „
3.	Radca Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej do spraw orzecznictwa arbitrażowego	3 albo 2 stawka
4.	Naczelnik wydziału	3 stawka
5.	St. inspektor, st. radca	3 „
6.	Inspektor	4 „
7.	Kierownik samodzielnego referatu	4 „
8.	Kierownik sekretariatu	5 „

b) Okręgowe komisje arbitrażowe

1.	Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej	2 stawka
2.	Wiceprezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej	3 „
3.	Radca Prezesa Okręgowej Komisji Arbitrażowej do spraw orzecznictwa arbitrażowego	4 „
4.	Kierownik Biura Okręgowej Komisji Arbitrażowej	5 „

§ 4. Dodatki służbowe przewidziane w § 7 wspomnianego w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów przysługują pracownikom komisji arbitrażowych zajmującym określone stanowiska służbowe, niezależnie od posiadanej grupy uposażenia służbowego według niżej zamieszczonych stawek.

Stawka a:

1.	Kierownik referatu w Głównej Komisji Arbitrażowej.
2.	Radca w Głównej Komisji Arbitrażowej.
3.	Kierownik sekretariatu w Okręgowej Komisji Arbitrażowej.

Stawka b:

1.	Referendarz w Głównej Komisji Arbitrażowej, samodzielnie referujący sprawę.
2.	Podreferendarz samodzielnie referujący sprawę.
3.	Kierownik rachuby.
4.	Kontroler rachunkowy Głównej Komisji Arbitrażowej.
5.	St. sekretarz, sekretarz.

Stawka c:

1. Intendent, st. rejestrator, jeżeli pełni funkcje zastępcy sekretarza.
2. Kierownik hali maszyn.

Stawka d:

1. St. woźny arbitrażu.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prze-

wodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 31 grudnia 1949 r.

w sprawie ustalenia roty ślubowania i wzoru oznaki dla strażników rybackich.

Na podstawie art. 71 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Strażnicy rybacy składają przed powiatową władzą administracji ogólnej ślubowanie według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku strażnika rybackiego mieć na względzie dobro demokratycznego Państwa Polskiego, obowiązki swe w powierzonym mi obwodzie rybackim sprawować sumiennie i wiernie, czuwać nad przestrzeganiem przepisów prawnych o ochronie rybołówstwa, o wszelkich dostrzeżonych naruszeniach tych przepisów donosić władzy oraz przysługujące mi uprawnienia wykonywać sprawiedliwie“.

§ 2. 1. Oznakę dla strażników rybackich stanowi tarcza z żółtej blachy umieszczona na opasce sukiennej.

2. Tarcza ma kształt owalny o wymiarach 10 cm długości i 9 cm szerokości, pośrodku wytłoczony orzeł państwowy, a wokół napis: „Strażnik rybacki“.

3. Opaskę tworzą dwa poziome, zszyte ze sobą pasy: górny koloru niebieskiego, dolny zaś czerwonego — o szerokości 6 cm każdy.

§ 3. Strażnicy rybacy powinni nosić oznakę na lewym rękawie wierzchniego okrycia, tarczą na zewnątrz.

§ 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 10 czerwca 1932 r. w sprawie ustalenia roty przysięgi i wzoru oznaki dla strażników rybackich (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 500).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

z dnia 9 lutego 1950 r.

o właściwości władz bezpieczeństwa publicznego i trybie postępowania w sprawach szkód w majątku bezpieczeństwa publicznego.

Na podstawie art. 19 ust. 2 i art. 15 ustawy z dnia 17 czerwca 1948 r. o odpowiedzialności i trybie postępowania w sprawach szkód w majątku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 246) zarządza się, w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu, co następuje:

R o z d z i a ł I.**Przepisy ogólne.**

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły usta-

wy z dnia 17 czerwca 1948 r. o odpowiedzialności i trybie postępowania w sprawach szkód w majątku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 246).

2. Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. 1. Władzami bezpieczeństwa publicznego, właściwymi do wydawania w I instancji zarządzeń wymienionych w niniejszym rozporządzeniu są:

1) przełożeni (dowódcy) jednostek administracyjno-gospodarczych I instancji, jeżeli szkoda nie przekracza kwoty 50.000 zł,